

państwo upoważnionego lekarza weterynaryjnego państwa, z którego przedmioty wysyłki pochodzą.

Świadczenie miejsca pochodzenia przedmiotów wymienionych w pkt. 7 — 9 § 1 winno stwierdzać:

- a) że przedmioty wysyłki pochodzą ze zwierząt wolnych od zaraźliwych chorób zwierzęcych,
- b) że w miejscu pochodzenia przedmiotów wysyłki w ciągu ostatnich 14 dni nie zachodziły wypadki węglików oraz
- c) że przedmioty wysyłki nie pozostawały po ich przerobieniu (wygotowaniu, wywapieniu, poddaniu działaniu pary, wysuszeniu) w styczności z osobami lub rzeczami mogącymi być rozsadnikami zarazy.

Świadczenie miejsca pochodzenia przedmiotów wymienionych w pkt. 10 § 1 winno stwierdzać, że przedmioty wysyłki odpowiadają warunkom określonym w pkt. c) poprzedniego ustępu.

Jeżeli przedmioty wysyłki pochodzą z większej wysyłki pozaeuropejskiej, zamiast świadectwa miejsca pochodzenia może być przedstawione urzędowe poświadczenie władzy rządowej państwa europejskiego, w którym przesyłka została przeładowana, stwierdzające, że przedmioty te pochodzą z większej wysyłki pozaeuropejskiej, zaopatrzonej w świadectwa miejsca pochodzenia, stwierdzające okoliczności określone w ustępie 2 i 3 paragrafu niniejszego.

Do świadectw miejsca pochodzenia, wystawionych w innym języku niż polski lub francuski, winno być dołączone uwierzytelnione tłumaczenie świadectwa na język polski lub francuski.

§ 4. Wysyłki przedmiotów wymienionych w § 1 przeprowadzane (przewożone) przez terytorjum polskie winny być bez przeładowania na terytorjum polskiem skierowane do granicznej stacji wyjściowej.

§ 5. Wprowadzanie (przywóz) z zagranicy, jako też przeprowadzanie (przewóz) przez terytorjum polskie przedmiotów wymienionych w § 1 odbywa się przez graniczne stacje wejściowe, przy których znajdują się urzędy celne I klasy; przez inne zaś stacje wejściowe może się odbywać wyjątkowo i to za każdorazowym zezwoleniem Ministra Rolnictwa.

§ 6. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania przy wprowadzaniu (przywozie) z obszarów Związku Socjalistycznych Republik Rad, Łotwy i Litwy do obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, jako też przy przeprowadzaniu (przewozie) stamtąd przez obszar Rzeczypospolitej Polskiej, przedmiotów wymienionych w tem rozporządzeniu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Komunikacji: *Kühn*

573.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 listopada 1929 r.

o utworzeniu w Gdyni wydziału zamiejscowego sądu okręgowego w Starogardzie.

Na zasadzie art. 3 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) zarządzam co następuje:

§ 1. Tworzy się w Gdyni wydział zamiejscowy sądu okręgowego w Starogardzie dla okręgów sądów grodzkich w Gdyni, Kartuzach, Pucku i Wejherowie z właściwością rzeczową, obejmującą sprawy cywilne, do których rozpoznawania powołane są sądy okręgowe.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1929 r.

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

574.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 6 listopada 1929 r.

w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału oraz siodu.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę standaryzowanych: zbóż, produktów przemiału i siodu, wytworzonych w kraju, przynajmniej się zwrot ceł uiszczonych za sprowadzane z zagranicy i zużyte do wytwarzania tych towarów nawozy, materiały pomocnicze i urządzenia, według następujących norm:

za 100 kg. owsa i jęczmienia	Zł. 4.—
za 100 kg. żyta i pszenicy	„ 6.—
za 100 kg. mąki (poz. tar. celn. przywozowej 3 p. 1), kaszy jęczmiennej (poz. tar. celn. przywozowej 3 p. 2 z lit. a) i siodu (poz. tar. celn. przywozowej 3 p. 3)	„ 9.—

§ 2. Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia uskutecznia się na podstawie kwitów wywozowych, wystawianych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne, na mocy zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, ważne są w przeciągu miesiąca od daty ich wystawienia i stanowią podstawę do otrzymania w gotówce przyznanego zwrotu cła. Do wypłaty tegoż upoważnione są urzędy celne w Warszawie i Poznaniu.

§ 4. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa ustali nazwę organizacji eksportowej, względnie organizacji eksportowych, uprawnionych do otrzymywania wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz warunki, na których podstawie organizacja względnie organizacje te otrzymywać będą wymienione zaświadczenia, i ogłosi w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 listopada 1929 r. i obowiązuje do dnia 15 kwietnia 1930 r. włącznie.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*
Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

575.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 8 listopada 1929 r.

o ruchu cudzoziemców, wydane co do §§ 1, 2, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 21, 24, 38, 40, 41, 42, 43, 44, 47, 52 i 53 w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych,

Na podstawie art. art. 20, 21, 23 i 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465) zarządza się eo następuje:

I. Pobyt czasowy indywidualny.

§ 1. Zezwoleń na wjazd i pobyt czasowy, przewidzianych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach, udzielają urzędy konsularne przez wystawienie wizy pobytowej według jednego z załączonych wzorów (załącznik Nr. 1 lub Nr. 2).

Wiza pobytowa może uprawniać do wielokrotnego przekraczania granic Rzeczypospolitej.

§ 2. Dla otrzymania wizy pobytowej cudzoziemiec powinien przedstawić ważny dowód osobisty oraz podać dane, potrzebne dla jej wypełnienia, a w szczególności określić dokładny cel pobytu i możliwie dokładnie czas, niezbędny, jego zdaniem, dla osiągnięcia tego celu, zaś na żądanie urzędu konsularnego wskazać również miejsce zamierzonego pobytu i dostarczyć potrzebnych informacji eo do swej osoby i pobytu, jak również potrzebnych dokumentów, świadectw lub dowodów.

§ 3. W wypadku, gdy czas niezbędny dla osiągnięcia celu pobytu da się określić możliwie dokładnie, urząd konsularny wystawia wizę pobytową terminową (załącznik Nr. 1) w granicach terminu ważności dowodu osobistego.

Wizy pobytowej do odwołania (załącznik Nr. 2) urząd konsularny udziela natomiast wówczas, gdy cel pobytu jest tego rodzaju, że czas, potrzebny dla

osiągnięcia go, nie da się określić nawet w przybliżeniu.

§ 4. Urząd konsularny powinien przed udzieleniem wizy pobytowej (§ 3) uzyskać zgodę właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, jeżeli istnieją powody do przypuszczenia, że pobyt cudzoziemca w Rzeczypospolitej, z uwagi na jego osobę lub cel pobytu, może być niepożądany ze względu na interes publiczny.

Właściwość wojewódzkiej władzy administracji ogólnej ustala się:

- w wypadkach, gdy cel pobytu dotyczy nieruchomości — podług miejsca położenia nieruchomości,
- w wypadkach, gdy cel ten dotyczy przedsiębiorstwa lub zakładu — podług miejsca, w którym znajduje się przedsiębiorstwo lub zakład,
- w wypadkach, gdy właściwość miejscowa nie da się w sposób powyższy ustalić, wówczas właściwym jest dla całego obszaru Rzeczypospolitej Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

§ 5. Udzielenia wizy pobytowej należy odmówić, jeżeli:

- obecność cudzoziemca na obszarze Rzeczypospolitej zagrażałaby poważnie interesowi publicznemu, albo
- cudzoziemiec był wydalony z granic Rzeczypospolitej, a od wydalenia nie upłynęło lat 5, albo
- udzieleniu wizy sprzeciwiają się obowiązujące przepisy, albo
- z oświadczenia cudzoziemca lub okoliczności wypadku wynika, że cudzoziemiec przybywa w celu osiedlenia się, nie zaś pobytu czasowego.

§ 6. Cudzoziemiec, który przybył na mocy wizy pobytowej terminowej, może przebywać tylko przez czas oznaczony w wizie i obowiązany jest opuścić granice Rzeczypospolitej w takim terminie, aby nie przekroczyć tego czasu.

W wypadku, gdy cudzoziemiec wykaże, że w wyznaczonym mu czasie pobytu nie mógł osiągnąć celu, zadeklarowanego przy otrzymywaniu wizy, powiatowa władza administracji ogólnej może mu udzielić stosownego odroczenia wyjazdu (załącznik Nr. 3), jednak nie ponad czas ważności dowodu osobistego.

§ 7. Cudzoziemiec, który przybył na mocy wizy pobytowej do odwołania, obowiązany jest opuścić granice Rzeczypospolitej w ciągu 14 dni po osiągnięciu celu pobytu, a w każdym razie w ciągu 48 godzin, poprzedzających wygaśnięcie ważności jego dowodu osobistego.

§ 8. W razie zamierzonej zmiany celu pobytu, cudzoziemiec obowiązany jest zwrócić się o udzielenie mu nowego zezwolenia na pobyt do tej powiatowej władzy administracji ogólnej, na której obszarze zamierza osiągnąć nowy cel pobytu, a jeżeli ten cel miałby być osiągnięty na obszarze kilku powiatów — do tej powiatowej władzy administracji ogólnej, na której obszarze cudzoziemiec zamierza przeważnie przebywać.